

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Από τα βάθη της ψυχής μου τούτη τη στιγμή της αποχώρησής μου από την υπηρεσία, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλες και όλους για τη συνεργασία μας, ιδιαίτερα δε το εκπαιδευτικό και διοικητικό προσωπικό της Διεύθυνσής μας.

Ζητώ συγγνώμη από όσες και όσους από «υπερβάλλοντα υπηρεσιακό ζήλο» τυχόν άθελά μου αδίκησα.

«Ως ύστατο λόγο», επιτρέψτε μου ταπεινά να υπενθυμίσω τούτη τη στιγμή, την οξυδέρκεια και τη σοφία, με την οποία ο μεγάλος μας παιδαγωγός Αλέξανδρος Δελμούζος ευαγγελιζόταν το πρόγραμμα ως λύση του προβλήματος της παιδείας.

Η ελληνική παιδεία οφείλει να πετάξει τα μεγάλα λόγια, τις αφαιρέσεις, το ψεύδος και να γίνει ουσιαστική, ρεαλιστική, αληθινή.

Η ελληνική παιδεία οφείλει να έχει τις ρίζες της μέσα στη ζωντανή πραγματικότητα του έθνους μας- στη γλώσσα, στα ήθη, στο ύφος της ζωής του ελληνικού λαού. Η ιστορία και παράδοση να ενεργοποιούνται, να ανανεώνονται διαρκώς μέσα στην παρούσα πραγματικότητα, για να διατηρούνται ζωντανές και να τρέφουν ζωντανούς ανθρώπους.

Ιδανικό της ελληνικής παιδείας, άλλο δε μπορεί να είναι, παρά ο ανθρωπισμός.

Εύχομαι σε όλες και όλους υγεία προσωπική και οικογενειακή, πρόοδο, δημιουργία, ευτυχία.

Να εκπέμπετε πάντα «θετική ενέργεια», θέτοντας στόχους και στέλνοντας αισιόδοξα μηνύματα προς τους μαθητές. Να βλέπετε το «ποτήρι της εκπαίδευσης» μισογεμάτο και όχι μισοάδειο.

ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, ΔΥΝΑΜΗ, ΚΟΥΡΑΓΙΟ.

Ο Διευθυντής Π.Ε. Δυτικής Αττικής

Αρκιτσαίος Κωνσταντίνος